

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת לְרֵלָה

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך ג' - חלק כ"א

קונטרס 81

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דְּא יִפְקֹון בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

כנדי להצטרף לאחד מן המסלולים כנרשם בצידו השני של הדף נא למלא את הפרטים המודגשים בכתב כרוך ולשלוח למספר פקס 02-9951300 או לדואר אלקטרוני hazohar.com@gmail.com

בהתנדב עם ברכו ה' – אנו זקוקים בדחיפות לאנשים נמרצים המעוניינים להתנדב לפעולות הארגון "מפעל הזוהר העולמי", על כן נצא בקריאה נרגשת לכל אחינו בניי הנמצאים בכל אתר ואתר, עורו והתעוררו להאיר את העולם באור העליון, כואו ועלו חלק בקירוב הגאולה. התנדבו לחלוקת עלונים, סייעו בהפצת ספרי הזוהר וכדו'. כל המעונין לזכות בכך,

מעונין להצטרף למסלול א/ב/ג/ד (כנרשם בצידו השני של הדף)

פרטים			
שם	משפחה	טלפון	פלאפון
שיוך לקהילה/חסידות	שפת דיבור	פקס	אי מייל

כתובת			
רחוב	עיר	מיקוד	דירה
על יד רחוב ראשי			
אזור			

מקצוע			
לומד/עובד	כן-ישיבה	בית-מדרש	מקום עבודה
מקצוע	כתובת לימודים/עבודה	עיר	טלפון

התנדבות			
מעוניין לעזור		כמה שעות מעוניין לעזור	רשיון רכב
פעם בשבוע/שבועיים/חודש/חודשיים/			
סוג ההתנדבות	אירגון	טלפנות	נקודת חלוקה בביתך
חלוקת עלונים על הזוהר		כמה בתי כנסיות	
		10/20 יותר _____	
חלוקת ספרים / נקודת חלוקה לספרים		כמה (יש מקום לאחסון בביתך?)	
		10/20 יותר _____	

האם הנך מסכים להכניס את מס' הטלפון שלך בספרי הזוהר של מפעלנו הקדוש כנדי לזכות את הרבים?

אירגון חלוקת ספרי זוהר	לענות לשואלים בטלפון	לארגן חלוקת עלונים	להזמין לאסיפות

האם הנך מוכן לקיים אסיפה בביתך להתייען בקשר להפצת הזוהר הקדוש? כן / לא

האם ראתית את העלונים? _____ עלון אחד _____ שני עלונים _____

האם ראתית את הפלקטים הגדולים (בגודל של 9 עמודים) תלוי בבית המדרש באותו הזמן שחילקו את העלונים הקטנים? כן / לא.

היכן ראתים את הפלקטים הגדולים? באיזה בית מדרש? _____ אם לא ראתית אנו מקווים להדפיס מחדש ולשלוח לשם.

יש מקומות שהנך מעונין שיוע לשם עלונים ופלקטים ולא הגיע, היכן? _____ נא לציין עלונים _____ גליונות _____

הערות/עצות

תאריך _____ חתימה _____

נא למלאות השאלון כדלקמן בכתב כרוך ולשלוחו לפקס : 02-9951300 או לדואר אלקטרוני hazohar.com@gmail.com

לשימוש משרדי			
דף מספר	עיר	פקס	אי מייל

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת...] [לבנים...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים...] אמן סלה.

אור הזוהר

גליון מס' 5
אלול תשס"ט לפ"ק

מוקדש לבית המדרש
וכן למחלקים וללומדי הזוהר

ותורת הסוד מה תהא עליה???

אמר המקובל הרש"ש הקדוש איש האלוקים שבכבו על ערש דוי, בדקותיו האחרונות לפני פטירתו פנה לבנו חזקיה יצחק זע"א: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו..." ותורת הסוד מה יהא עליה?

(ספר הרש"ש עמ' 158)

כדאי רבי שמעון לסמוך עליו

מפעל הזוהר העולמי שוקד בימים אלו על הוצאה לאור של ספרי הזוהר בלשון הקודש וספרי הזוהר מחולקים לפרשיות ולנושאים שונים, ועלונים לנוער*, לשם כך דרושים לנו מניחים גרפיקאים ועורכים בהתנדבות.

מי רואה שותפים אלו ואינו משותף עמהם,
כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק!

המעוניינים נא ליצור קשר, טל: 054-8436784

(* כד יהא קריב ליומי משיחא אפילו כבי דעלמא זמינו לאשפתא טמירו דחכמתא [נערם קטנים] יצאו אורות ספרים חשובים מסודות, כי אז תתמלא הארץ דעה, דרך אמת]. (זוהר חלק א' דף ק"ח.)

מטרתנו להגיע ל-1000 סיומי זהר

לשם כך התגייסנו. "מפעל הזוהר העולמי" שע"י "חברה קדיה הברכים" במטרה להקל על הלקוחים ולצורך עוד ועוד יהודים למעגל הלקוחים הקבועים בזוהר הקדוש לאחר עבודה מאמצת הצלחת להלק את הזוהר ל-42 חלקים ל-12 חדשי השנה לשקל כרך מחלק ללמוד יומי כך שבכלפוד של 10 - 15 דקות מן הזוהר בכל יום נסים תוך שנה את ספר הזוהר בתי פדנרשים וגיבוש וכוללים המקבלים על עצמם את הלמוד היומי וכולים לקבל חנם את הזוהר ע"פ הלמוד היומי לזוהר הברכים

מטרתנו להגיע ל-1000 סיומי זהר חתונת הבית דין הגדול שבירושלים משנת תרפ"א
שם חתמי הגאונים הצדיקים רבי יצחק וירושם בן רבי משה יהושע יהודאי ליב דיסקין. רבי יוסף חיים זוננפלד אב"ד דקהלת האשכנזים עירי"ק ירושלים. רבי יעקב מאיר ס"ט ראש הברכנים דק"ק ספרדים זצ"ל ועוד [נא בעלון מס' 12]

נמצא בקריאה נרגשת לכל אחינו בני ישראל הנמצאים בכל אסר ואתר עירו והתעוררו להאיר את העולם בעליו

בואו ועלו חלק בקרוב הגאולה הצערתנו ללמוד היומי מתוך הזוהר הקדוש

וזכות התנאי האלקי רבי שמעון ברי יוחאי גן עליכם ויעלנו להתשע בהשגעת עולמים בפתחה כמינו אמן

הצטרפו עוד היום לאלפים הלומדים מספר הזוהר עמוד יומי

להרשמה עבור שקלת ספרי הזוהר המחלקת חנם - קודם האחרון של העלון

כל הקודם זוכה!

גם נתקן לבנות את ספר הזוהר הקדוש אצל הר"ה"ג המקובל בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים "נר שולם" - טו שלם במחיר מוזל ומסופסד. 02-6251451 וכן זוהר "הסולם" במחיר מוזל בטל: 052-7632452 וכן זוהר "מתקן מדבש" במחיר מוזל

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש

טל: 054-843-6784 / פקס: 095-995-1300

עריכת עלון ע"י ניסוחית 02-5800364

ממנו ועולה למעלה. ואם תאמר שכלן עולות - אין כל אחד ואחד רואה את פני המלך, אלא הנפש עולה ולא נשאר בה עם הגוף, רק רשם [נשימה] של המדה של חיות הלב.

והנפש הולכת ורוצה לעלות. וכמה דרגות לדרגות לעלות, היא משוטטת ופוגשת בקלפות של אורות הטמאה. אם היא טהורה, שלא נטמאה ביום, עולה למעלה. ואם לא טהורה, נטמאת ביניהם ונדבקת בהם ולא עולה יותר. ושם מודיעים לה דברים, ונדבקת מאותם דברים של זמן קרוב. ולפעמים שצוחקים עליה ומודיעים לה דברים כוזבים. ואז הולכת כמו זה כל הלילה עד שיתעורר האיש, ושבה למקומה. אשרי הצדיקים שהקדוש ברוך הוא מגלה להם סודותיו בחלום כדי שישמרו מן הדין. אוי לאותם רשעי העולם שמטמאים עצמם ונפשם.

בא ראה, אותם שלא נטמאו, כשעולים למטתם, הנפש עולה ונכנסת בין כל אותן הדרגות בראשונה, ועולה ולא נדבקת בהן. אחר כך הולכת ומשוטטת ועולה כפי דרכה.

אותה הנפש שזוכה לעלות, נראית לפני סדר פני הימים, ונדבקת ברוחן להראות בתשוקה עליונה לראות בנעם המלך ולבקר בהיכלו. וזה הוא האיש שיש לו חלק תמיד בעולם הבא. וזו היא הנפש שהכסוף שלה כשעולה בקדוש-ברוך-הוא [חמיר] ולא נדבקת במינים הללו אורות האחרים, והיא הולכת אחר מין קדוש במקום [אחר מקום] שיוצאת משם. ומשום כך כתוב

לְעַרְסִיהָ, נִפְקַת מִגִּיהָ וְסִלְקָא לְעִילָא. וְאִי תִימָא דְכִלְהוּ סִלְקָאָן. לְאוּ כָל חַד וְחַד חָמִי אִפִּי מַלְכָא, אֶלָּא נִפְשָא סִלְקָא וְלֹא אֲשַׁתְּאָר בְּהָ בַּהֲדִי גּוּפָא בַר חַד רְשִׁימוּ (נשימו) דְקִיסְטָא דְחַיּוּתָא דְלָבָא.

וּנִפְשָא אֲזֵלָא וּבְעֵיָא לְסִלְקָא. וּכְמָה דְרָגִין לְדְרָגִין לְסִלְקָא, שְׁטָאָת וְהִיא אֲתַעְרַעַת בַּהֲנִי קוּמְרִין טְהִירִין דְּמִסְאַבּוּתָא. אִי הִיא דְכִיאַת דְּלֹא אֲסַתְּאַבַּת בִּימָמָא סִלְקָא לְעִילָא. וְאִי לֹא דְכִיאַת, אֲסַתְּאַבַּת בִּינִייהוּ וְאֲתַדְבַּקַת בְּהוּ וְלֹא סִלְקָא יְתִיר. וְתַמָּן מוֹדִיעִי לָהּ מַלְיָן וְאִיהוּ אֲתַדְבַּקַת מֵאַנוּן מַלְיָן דְּזִמְן קָרִיב. וְלִזְמַנִּין דְּחִיִּיכִין בְּהָ וּמוֹדִיעִין לָהּ מַלְיָן כְּדִיבִין. וּכְדִין אֲזֵלָא כְּהִי גּוּוּנָא כָּל לִילֵיאַ עַד דִּיתַעַר בַּר נָשׁ וְתֵאבַת לְאַתְרָהּ. זְכָאִין אַנוּן צַדִּיקֵיאַ דְּגָלִי לִזְן קַדְשָא בְּרִיךְ הוּא רְזִין דִּילִיָּהּ בְּחִלְמָא בְּגִין דִּיסְתַּמְרוּן מִן דִּינָא. וְוִי לְאַנוּן חֲיִיבִי עֲלָמָא דְּמִסְאַבִּין גְּרַמִּייהוּ וּנִפְשֵׁייהוּ.

הָא חֲזִי, אַנוּן דְּלֹא אֲסַתְּאַבוּ, כַּד סִלְקִי בְּעַרְסִייהוּ, נִפְשָא סִלְקָא וְעֵאלַת בֵּין כָּל הַנִּי דְרָגִין בְּקַדְמִיתָא וְסִלְקָא וְלֹא אֲתַדְבַּקַת בְּהוּ. וּלְבַתֵּר אֲזֵלָא וְשְׁטָאָת וְסִלְקָא כְּפּוּם אֲוִרְחָהּ.

הָיָא נִפְשָא דְזָכַת לְסִלְקָא אֲתַחֲזִיאַת קַמִּיהָ דְסָבַר אִפִּי יוֹמִין וְאֲתַדְבַּקַת בְּרַעוּתָא לְאַתַּחֲזָאָה בְּתִיאֻבְתָּא עֲלָאָה לְמַחְמִי בְנוּעַם מַלְכָא וּלְבַקְרָא בְּהִיכְלִיָּהּ. וְדָא הוּא בַר נָשׁ דְּאִית לִיהּ חוּלְקָא תְדִיר בְּעֲלָמָא דְאַתֵּי.

וְדָא הִיא נִפְשָא דְכְּסִיפָא דִילָהּ כַּד סִלְקָא בְּקוּדְשָא בְּרִיךְ הוּא (תְדִיר), וְלֹא אֲתַדְבַּקַת בְּהַנִּי זִנְיָן טְהִירִין אַחֲרֵנִין, וְהִיא אֲזֵלַת בְּתַר

זינא קדישא באתרא (ר"א בתר אתרא) דנפקת מתמן. ובגין כך פתיב נפשי אויתך בלילה. בגין למרדף בתרף ולא לאתפתאה בתר זינא אתרא נוכראה.

הא חזי, נפשי דא נפש דאיהי שלטא בלילה ולמרדף בתר דרגא. רוח ביום, דכתיב נפשי אויתך (דף פג ע"ב) בלילה, דא נפש דאיהי שלטא בלילה. אף רוחי בקרבי אשחרך. דא רוח דאיהו שלטא ביממא.

ואי תימא דתרין דרגין אנון בפרודא, לאו הכי, דהא דרגא חד אנון, ואנון תרין בחבורא חד. וחד עלאה דשלטא עלייהו ואתדבק בהו ואנון ביה (ואקרוי) ואתקריאת נשמה, וכלהו דרגין סלקאן ברזא דחכמתא, דכד מסתפלן אלין דרגין יסתפל בר נש בחכמה עלאה, והאי נשמה עייל בהו ומתדבקן בה, וכד האי שלטא פדין ההוא בר נש אקרי קדוש שלים מפלא. רעותא חדא לגבי קדשא כריף הוא.

נפ"ש איהו אתערוותא תתאה ודא סמיכא בגופא וזנת ליה, וגופא אחיד בה והיא אתאחדת בגופא. לבתר אתתקנת ואתעבידת פרסייא לאשראה עלה רוח באתערוותא דהאי נפש דאתאחדת בגופא, כמה דכתיב, (ישעיה לב) עד יערה עלינו רוח ממרום.

לבתר דמתקני תרווייהו, זמינין לקבלא נשמה. דהא רוח אתעביד פרסייא לגבי נשמה לאשראה עליה, והאי נשמה איהי סתימא עלאה על פלא טמירא דכל טמירין. אשתבח דאית (לה) פרסייא לפרסייא ופרסייא לגבי עלאה עלייהו. וכד תסתפל בדרגין תשפח רזא דחכמתא בהאי מלה. וכלא הוא חכמתא לאתדבקא בהאי גוונא מלין סתימין.

נפשי אויתך בלילה, כדי לרדף אחרך ולא להתפתות אחר מין אחר נכרי.

בא ראה, נפשי - זו הנפש ששולטת בלילה לרדף אחר הדגה שלה. הרוח ביום, שכתוב נפשי אויתך בלילה, זו הנפש ששולטת בלילה. אף רוחי בקרבי אשחרך - זו הרוח ששולטת ביום.

ואם תאמר ששתי דרגות הן בפרוד - לא כך, שהרי הן דרגה אחת, והן שנים בחבור אחד, ואחת עליונה ששולטת עליהן ונדבקת בהן והן בה (וגוראם) ונקראת נשמה. וכל הדרגות עולות בסוד החכמה. שכשמשתכלים על אלו הדרגות, יסתפל האדם בחכמה העליונה, והנשמה הזו נכנסת בהם ונדבקים בה. וכשזה שולט, אז אותו האיש נקרא קדוש, שלם מן הכל. רצון אחד לקדוש-ברוך-הוא.

הנפ"ש היא התעוררות תחתונה, וזו סמוכה בגוף וזנה אותו, והגוף אוהז בה והיא אחוזה בגוף. אחר כך נתקנת ונעשית פסא להשרות עליה רוח בהתעוררות הנפש הזאת שגאחת בגוף, ככתוב (ישעיה לב) עד יערה עלינו רוח ממרום.

לאחר שמתקנים את שניהם, עתידים לקבל נשמה, שהרי הרוח נעשית פסא לנשמה להשרות עליה, והנשמה הזו היא נסתרת עליונה על הכל טמונת כל הטמונים. נמצא שיש (לה) פסא לכסא, וכסא לעליון עליהם. וכשתסתפל בדרגות, תמצא סוד החכמה בדבר הזה, והכל היא חכמה להדביק בגון הזה דברים נסתרים.

בא ראה, הנפש היא התעוררות
תחתונה שנדבקת בגוף, כמו
האור של המאור, שהאור
התחתון שהוא שחר, נדבק
בפתילה ולא נפרד ממנה ולא
נתקן אלא בה. וכשנחקק בפתילה,
נעשה כסא לאור העליון הלכן
ששורה על אותו האור השחר.

אחר כך כששניהם נתקנים, נעשה
אותו אור לכן פסא לאור הנסתר
שאינו נראה ואינו נודע מה
ששורה על אותו האור הלכן, ואז
האור שלם. וכך האדם שהוא
שלם בכל, ואז נקרא קדוש, כמו
שנאמר (תהלים טו) לקדושים אשר
בארץ המה וגו'. כמו כן בסוד
עליון.

בא ראה, בשעה שאברהם נכנס
לארץ, נראה לו הקדוש ברוך הוא,
כמו שנאמר לה' הנראה אליו,
וקבל שם נפש ובנה מזבח לזרחה
ההיא. אחר כך הלך ונסוע
הנגבה, שקבל רוח. אחר כך (עד)
שעלה להתדבק תוף הנשמה, אז
ויכן שם מזבח לה', סתם. זו היא
הנשמה שהיא נסתרת כל
הנסתרים.

אחר כך ידע שצריך להצריך
ולהתעטר בדרגות, מיד - ויכרד
אברם מצרימה, ונצל משם, ולא
התפתה תוף אותם האורות,
ונצרך ושב למקומו. פיון שניכר
ונצרך, מיד - ויעל אברם
ממצרים. עלה ודאי ושב למקומו
ונדבק באמונה העליונה, שכתוב
הנגבה.

מכאן והלאה ידע אברהם
החכמה העליונה ונדבק בקדוש-
ברוך הוא, ונעשה הזמן של
העולם. אז, ואברם כבד מאד
במקנה בכסף ובזהב. כבד מאד -
בצד המזרח. במקנה - בצד

הא חזי, נפש איהי אתערוותא תתאה
דאתדבקא ביה בגופא. כגוונא דנהורא
דבוצינא. דנהורא תתאה דאיהי אוכמא
אתדבקת בפתילה ולא אתפרש מנה ולא
אתתקנת אלא בה. וכד אתתקנת בפתילה
אתעבדת כרסייא לנהורא עלאה תוורא
דשרייא על ההוא נהורא אוכמא.

לבתר פד מתתקן תרווייהו אתעבדת
ההוא נהורא תוורא כרסייא לנהורא
סתימאה דלא אתחזי ולא אתיידע מה
דשרא על ההוא נהורא תוורא. וכדין נהורא
שלים. וכך הוא בר נש דאיהו שלים בכלא.
וכדין אקרי קדוש, כמה דאת אמר, (תהלים טו)
לקדושים אשר בארץ המה וגו'. כגוונא דא
כרזא עלאה.

הא חזי, בשעתא דעאל אברהם לארעא,
אתחזי ליה קדשא בריך הוא כמה
דאתמר דכתיב ליי הנראה אליו, וקביל תמן
נפש ובנה מזבח לההוא זרחה. לבתר הלך
ונסוע הנגבה דקביל רוח. לבתר (עד) דסליק
לאתדבקא גו נשמה כדין ויכן שם מזבח ליי
סתם, דא היא נשמה דאיהי סתימא דכל
סתימין.

לבתר ידע דבעי לאצטרפא ולא תעטר
בדרגין, מיד ויכרד אברם מצרימה,
ואשתזיב מתמן. ולא אתפתא גו אנון
טהירין, ואתצריך ותב לאתריה. פיון דנחת
ואתצריך, מיד ויעל אברם ממצרים, סליק
ודאי ותב לאתריה ואתדבק במהימנותא
עלאה דכתיב הנגבה.

מכאן והלאה ידע אברהם חכמתא עלאה
ואתדבק בקדשא בריך הוא ואתעבד

ימינא דעלמא. פדין ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב. כבד מאד

המערב. בכסף - מצד הדרום.
בזהב - מצד הצפון.

באו רבי אלעזר ורבי אבא וכל
החברים ונשקו את ידו. בכה רבי
אבא ואמר, וי וי, כשתסתלק מן
העולם, מי יאיר את אור
התורה? אשרי חלקם של
החברים ששומעים דברי תורה
הללו מפיך.

אמר רבי שמעון, בא ראה מה
כתוב, וילך למסעיו, לפקד את
מקומו ודרגתו. למסעיו - למסעו
כתוב, מי המסעו? זו הדרגה
הראשונה שראויה לו בראשונה.
כתוב כאן מסעו, וכתוב שם
(מלכים-יא) אכן שלמה מסע נבנה.
והרי בארנו אכן שלמה ודאי.
מסע, כמו שנתבאר.

וילך למסעיו, כל אותן הדרגות,
דרגה אחר דרגה, כמו שנאמר.
מנגב ועד בית אל, לתקן את
מקומו ולחברם ביחוד שלם,
שהרי מנגב ועד בית אל נמצא
סוד החכמה כראוי.

א"ר המקום אשר היה שם אהלה
בתחלה, אהלה בה"א. מי
אהלה? זה בית אל. אכן שלמה,
כמו שאמרנו. עוד רשם ואמר,
אל מקום המזבח אשר עשה שם
בראשונה, שכתוב לה' הנראה
אליו. ואז ויקרא שם אברהם בשם
ה', אז נדבק באמונה השלמה.

בא ראה, בראשונה עלה ממטה
למעלה, שכתוב וירא ה' אל
אברהם, וכתוב לה' הנראה אליו,
וזו הדרגה הראשונה כמו
שאמרנו אכן שלמה (מסע נבנה וכתוב
למסעיו), ואחר כך הלך ונסוע
הנגבה, דרגה אחר דרגה, עד
שהתעטר בדרום, חלקו וגורלו.
אחר כך סתם הדבר כשעלה
ואמר לה' סתם, זה העולם

בסטרא דמזרח. במקנה בסטרא דמערב.
בכסף מסטרא דדרום. בזהב מסטרא דצפון.
אתו רבי אלעזר ורבי אבא וכלהו חבריא
ונשקו ידוי. בכה רבי אבא ואמר ווי ווי
כד תסתלק מן עלמא מאן ינהיר נהורא
דאורייתא. זכאה חולקהון דחברייא דשמעין
מלין דאורייתא אלין מפומך.

אמר רבי שמעון תא חזי, מה כתיב וילך
למסעיו, למפקד אתריה ודרגוי.
למסעיו למסעו כתיב, מאן מסעו. דא דרגא
קדמאה דאתחזי ליה בקדמיתא, כתיב הכא
מסעו וכתיב התם (מלכים א') אכן שלמה מסע
נבנה. והא אוקימנא אכן שלמה ודאי. מסע
כמה דאתמר.

וילך למסעיו. כל אנון דרגין דרגא בתר
דרגא כמה דאתמר. מנגב (דף פד ע"א) ועד
בית אל לאתקנא אתריה ולחברא לון ביחודא
שלים. דהא מנגב ועד בית אל אשתכח רזא
דחכמתא כדקא יאות.

א"ר המקום אשר היה שם אהלה בתחלה,
אהלה בה"א, מאן אהלה, דא בית אל.
אכן שלמה כדאמרן. תו רשם ואמר אל
מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה
דכתיב ליי הנראה אליו. וכדין ויקרא שם
אברהם בשם יי. כדין אתדבק במהימנותא
שלימתא.

הא חזי, בקדמיתא סליק מתתא לעילא
דכתיב וירא יי אל אברהם. וכתיב ליי
הנראה אליו. ודא הוא דרגא קדמאה
כדאמרן אכן שלמה (מסע נבנה וכתוב למסעיו). ולבתר
הלוך ונסוע הנגבה. דרגא בתר דרגא עד
דאתעטר בדרום חולקיה ועדביה. לבתר

סתים מלה כד סליק ואמר ליי סתם, דא עלמא עלאה. ומתמן נטיל

**בְּדַרְגִּין וְנַחֲתִית מְעִילָא לְתַתָּא וְאַתְדַּבֵּק כְּלָא
בְּאַתְרֵיהּ פְּדָקָא יְאוּת.**

**וְהָבָא פֶד תַּסְתַּכַּל בְּדַרְגִּין תַּשְׁפַּח רִזָּא
דְּחֻכְמָתָא עֲלָאָה. מַה כְּתִיב וַיִּלְךָ
לְמַסְעֵיו מִגֹּב. מַסְטָרָא דִּימִינָא שִׁירוּתָא
דְּעֲלָמָא עֲלָאָה סְתִימָא עֲמִיקָא לְעִילָא עַד אִין
סוּף, וְנַחֲתִית דְּרָגָא בְּתַר דְּרָגָא (עד) מִגֹּב וְעַד
בֵּית אֵל מְעִילָא לְתַתָּא.**

**וְכְתִיב וַיִּקְרָא שֵׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְיָ אֲדַבֵּק
יַחְוּדָא בְּאַתְרֵיהּ פְּדָקָא יְאוּת דְּכְתִיב
אֵל מְקוּם הַמְזֻבָּח אֲשֶׁר עָשָׂה שֵׁם בְּרַאשׁוֹנָה.
מָאִי אֲשֶׁר עָשָׂה שֵׁם, דְּסָלִיק לָהּ מִתַּתָּא
לְעִילָא. וְהַשְׁתָּא נַחֲתִית בְּדַרְגִּין מְעִילָא לְתַתָּא,
בְּגִין דְּהִיא לָא תַעֲדִי מֵאֲנוּן דְּרָגִין עֲלָאִין,
וְאֲנוּן לָא יַעֲדוּן מִנָּה, וַיִּתְיַחַד כְּלָא בִּיחְוּדָא
חֲדָא כְּדָקָא יְאוּת.**

**כְּדִין אֲתַעֲטַר אַבְרָהָם וְהוּוּ חוּלֵק עַדְבֵּיהּ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְדָאִי. זַפְאִין אֲנוּן
צְדִיקָא דְּמִתַּעֲטָרִי בִּיהּ בְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא
וְהוּא מִתַּעֲטַר בְּהוּן. זַפְאִין אֲנוּן בְּעֲלָמָא דִּין
וְזַפְאִין אֲנוּן בְּעֲלָמָא דְּאֲתִי. עֲלִייהוּ כְּתִיב,
(ישעיהו ס) וְעַמְּךָ פִלְמֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ.
וְכְתִיב, (משלי ד) וְאוֹרַח צְדִיקִים פְּאוּר נֹגְהָ
הוֹלֵךְ וְאוּר עַד נְכוּן הַיּוֹם.**

**אֲזַלוּ כַד מָטוּ בַּחַד בִּי חֻקַּל יִתְבוּ. פִּתַּח רַבִּי
שְׁמַעוֹן וְאָמַר (תהלים כה) פִּנָּה אֵלַי וְחַנְּנִי
וְגו'. הַאי קָרָא אִית לְאֶסְתַּכְּלָא בִּיהּ, וְהָא
אוּקִימָנָא לִיהּ בְּכַמְהָ אַתְר. אַבְל בְּהַאי קָרָא
מְלִין סְתִימִין אִית בִּיהּ. פִּנָּה אֵלַי. וְכִי דוּד
אָמַר פִּנָּה אֵלַי וְחַנְּנִי. אֵלָא בְּגִין דְּרָגָא דִּילִיהּ
דְּאִיהוּ אֲתַעֲטַר בִּיהּ קָאֲמַר. תְּנָה עֲזָךְ לְעַבְדְּךָ,
תְּנָה עֲזָךְ דָּא עַז עֲלָאָה כְּדְכְתִיב, (שמואל א ב) וַיִּתֵּן
עַז לְמַלְכּוֹ. מָאֵן מַלְכּוֹ דָּא מְלֵךְ סְתָם מְלַכָּא**

הַעֲלִיזוּ, וּמִשְׁם נִסַּע בְּדַרְגוֹת וַיֵּרֵד
מִמְעֵלָה לְמַטָּה, וְהַכֵּל נְדַבֵּק
בְּמִקוּמוֹ כְּרֵאוּי.

**וְכַאֵן כְּשֶׁתַּסְתַּכַּל בְּדַרְגוֹת, תִּמְצָא
אֵת סוּד הַחֻכְמָה הַעֲלִינָה. מַה
כְּתוּב? וַיִּלְךָ לְמַסְעָיו מִגֹּב. מִצַּד
הַיְמִין, רֵאשִׁית הָעוֹלָם הַעֲלִיזוּ
הַנִּסְתָּר הַעֲמֵק לְמַעְלָה עַד אִין
סוּף. וַיֵּרֵד דְּרָגָה אַחַר דְּרָגָה (עד)
מִגֹּב וְעַד בֵּית אֵל, מִמְעֵלָה
לְמַטָּה.**

**וְכְתוּב וַיִּקְרָא שֵׁם אַבְרָם בְּשֵׁם
ה' . נְדַבֵּק יַחְוּדָא בְּמִקוּמוֹ כְּרֵאוּי,
שְׁכַתוּב אֵל מְקוּם הַמְזֻבָּח אֲשֶׁר
עָשָׂה שֵׁם בְּרַאשׁוֹנָה. מַה זֶה אֲשֶׁר
עָשָׂה שֵׁם? שֶׁהֲעֵלָה אוֹתָהּ מִמַּטָּה
לְמַעְלָה, וְעַכְשָׁו יֵרֵד בְּדַרְגוֹת
מִמְעֵלָה לְמַטָּה כְּדִי שְׁלֵא תַזוּזוּ
מֵאוּתָן הַדְּרָגוֹת הַעֲלִינּוֹת וְהֵם
לֹא יַזוּזוּ מִמֶּנָּה, וַיִּתְיַחַד הַכֵּל
בִּיחְוּדָא אַחַד כְּרֵאוּי.**

**אֲזַי הַתַּעֲטַר אַבְרָהָם וְהָיָה לְחֻלֵּק
גְּוִרְלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרִיף הוּא
וְדָאִי. אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְּדִיקִים
שְׁמִתַּעֲטָרִים בְּקְדוּשׁ בְּרִיף הוּא
וְהוּא מִתַּעֲטַר בְּהֵם. אֲשֶׁרֵיהֶם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם
הַבָּא. עֲלִייהֶם כְּתוּב (ישעיהו ס) וְעַמְּךָ
פִלְמֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ,
וְכְתוּב (משלי ד) וְאוֹרַח צְדִיקִים
פְּאוּר נְגַה הוֹלֵךְ וְאוּר עַד נְכוּן
הַיּוֹם.**

**הֲרִבּוּ כְּשֶׁהֲגִיעוּ לְשֹׁדָה אַחַד
לְשִׁבּוּ. פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר,
(תהלים כה) פִּנָּה אֵלַי וְחַנְּנִי. בְּפִסּוּק
הַזֶּה יֵשׁ לְהַסְתַּכַּל בּוֹ, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ
אוֹתוֹ בְּכַמְהָ מִקוּמוֹת. אַבְל
בְּפִסּוּק הַזֶּה דְּבָרִים נִסְתָּרִים יֵשׁ
בּוֹ. פִּנָּה אֵלַי - וְכִי דוּד אָמַר פִּנָּה
אֵלַי וְחַנְּנִי? אֵלָא בְּעַבּוּר דְּרָגָתוֹ
שֶׁהוּא מִתַּעֲטַר בִּיהּ הוּא אָמַר. (שם
פ) תְּנָה עֲזָךְ לְעַבְדְּךָ - תְּנָה עֲזָךְ זֶה
הַעַז הַעֲלִיזוּ, כְּפַתּוּב (שמואל א ב)
וַיִּתֵּן עַז לְמַלְכּוֹ. מִי מַלְכּוֹ? זֶה**

משיחא. אוף הקא לעבדך דא מלכא משיחא
כדאמרן מלך סתם.

והושיעה לבן אמתך, וכי לא הוה בריה דישי
איהו עד דאיהו אמר בשמא
דאמיה ולא בשמא דאבוי. אלא הא אוקימנא
דכד ייתי בר נש לקבל מלה עלאה לאדפרא,
בעי למהך במלה דאיהו ודאי. ועל דא אדפר
לאמיה ולא לאבוי. ותו הא תנינן (ד"א ל"ג דהא)
דדא מלך כדקאמרן.

אמר רבי שמעון תא חזי, מה כתיב ויהי ריב
בין רעי מקנה אברם, רב כתיב חסר
יוד, דבעא לוט למהדר לפולחנא נוכראה
דפלחי יתבי ארעא, וסופיה דקרא אוכח
דכתיב והפנעני והפריזי אז יושב בארץ.
ומגלן דלוט אהדר לסרחניה לפולחנא
נוכראה, דכתיב ויסע לוט מקדם. מאי
מקדם, מקדמונו של עולם. כתיב הקא ויסע
לוט מקדם וכתיב ויהי בנסעם מקדם מה
להלן נטילו מקדמונו של עולם אוף הקא כן.
ביון דידע אברהם דלוט להכי נטי לביה.
מיד ויאמר אברם אל לוט וגו' הפרד נא
מעלי. לית אנת פדאי לאתחברא בהדאי.
כדין אתפרש אברהם מניה ולא בעא למיהך
ולאתחברא עמיה, דכל מאן דיתחבר לחייבא
סופיה למיהך אבתריה ולא תענש (דף טד ע"ב)
בגיניה.

מנרן מיהושפט דאתחבר עם אחאב
ואלמלא זכו דאבהן אתענש תמן
דכתיב, (דברי הימים ב יח) ויזעק יהושפט. וכדין
אשתזיב דכתיב ויסיתם אלהים ממנו. ועל
דא לא בעא אברם למיהך בהדיה דלוט. ועם
פל דא לא בעא לוט למהדר מסורחניה אלא
ויבחר לו לוט את כל כפר הירדן. ויסע לוט

מלך סתם, מלך המשיח. אף פאן
לעבדך זה מלך המשיח, כמו
שאמרנו מלך סתם.

והושיעה לבן אמתך - וכי לא
היה בן ישי הוא, עד שאמר בשם
של אמו ולא בשם של אביו?
אלא הנה הקמנו, שכפאשר יבא
אדם לקבל דבר עליון להזכיר,
צריך ללכת בדבר שהוא ודאי,
ועל בן הזכיר את אמו ולא את
אביו. ועוד, הנה שנינו (שחי' שזה)
מלך כפי שאמרנו.

אמר רבי שמעון, בא ראה מה
כתוב. ויהי ריב בין רעי מקנה
אברם, רב כתוב חסר יו"ד.
שרצה לוט לחזר לעבודה הנה
שעובדים יושבי הארץ, וסוף
הכתוב מוכיח, שכתוב והפנעני
והפריזי אז ישב בארץ. ומנין לנו
שלוט חזר לסורו הרע לעבודה
זרה? שכתוב ויסע לוט מקדם.
מהו מקדם? מקדמונו של עולם.
כתוב פאן ויסע לוט מקדם,
וכתוב ויהי בנסעם מקדם. מה
להלן נסיעה מקדמונו של עולם
- אף פאן בן.

ביון שידע אברהם שלכך נטה
לבו של לוט, מיד - ויאמר אברם
אל לוט וגו' הפרד נא מעלי.
אינד פדאי להתחבר עמי. אז
נפרד ממנו אברהם ולא רצה
ללכת ולהתחבר עמו, שכל מי
שמתחבר לרשע, סופו ללכת
אחריו ולהענש בגללו.

מנין לנו? מיהושפט שהתחבר
עם אחאב, ואלמלא זכות אבות
נענש שם, שכתוב (דברי הימים-ב יח)
ויזעק יהושפט. ואז נצל, שכתוב
ויסיתם אלהים ממנו, ועל בן לא
רצה אברם ללכת עם לוט. ועם
פל זה לא רצה לוט לחזר מסורו
הרע, אלא ויבחר לו לוט את כל
כפר הירדן ויסע לוט מקדם. נסע
מקדמונו של העולם, ולא רצה

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵהוּן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוּן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוּן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלָיו. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מְכָרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשַׁעְרֵים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

אור הזוהר בגבורתו

חדשות לומדי זוהר הקדוש וקבלה

אמר רבי יהושע בן לוי. עתיד הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות, שנאמר (משלי

ח) להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא. (מסכת עקצים פרק ג)

אפשר לשמוע 310 שיעורים (כנגד ש"י עולמות) בקבלה מכבוד הרב הגאון המקובל בניהו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום", וראש "היכלא דרבי שמעון בר יוחאי", עמותה העוסקת בהפצת הזוהר הקדוש ולימודו.

מכיל שיעורי זוהר וקבלה עדכניים של כבוד הרב שליט"א, השיעורים מפי מקובלים אמיתיים, שקיבלו תלמיד מפי רבו במשך דורות עד משה ברינו, מאחר ובשנים האחרונות צצים "מקובלים" ו"קבליסטים" כמו פטריות לאחר הגשם, והפטריות הללו עשויות להיות לעתים קרובות רעילות ומזיקות ביותר, על כן חובה קדושה ללמוד רק אצל המקובלים האמיתיים המוסמכים.

מכיל שיעורים מחדש ניסן תשס"ו ואילך, בעוד שלמעלה מ-310 שיעורים נוספים בדיסק MP3 אפשר לקבל, בעמותה היכלא דרשב"י. בישיבת נהר שלום, ירושלים, טלפון 02-6251451.

עמותת היכלא דרשב"י פועלת ללא מטרת רווח כלל ועיקר (מלכ"ר), ושמה לעצמה מטרה להפיץ את ספר הזוהר הקדוש וחשיבותו בעולם, לקירוב הגאולה ולביטול גזירות קשות מעם ישראל.

ספר הזוהר הקדוש בשלמותו, לזכני הרבים.

קרא דף אחד ליום מהזוהר הקדוש, גם בלי להבין, ותביא לגאולת ישראל.

מאמר הרב המקובל בניהו שמואלי שליט"א על חשיבות הלימוד בזוהר הקדוש.

הם הכריזו כשבו עיבר לפחוק את עם ישראל, חס ושלום. היה זה כליל שישי, בזמן שאנו לומדים ברוב עם שיעור בזוהר הקדוש. שבו עיבר כליל שישי כככל שבונו חזרנו מהכולל המערבי, והתחלנו בלימוד הזוהר. נפתח לנו בזוהר של [פרשת] 'שלח לך'... אומר הזוהר: דע לך, עתידה פרס שתעלה בארץ ישראל 45 קילומטר בערך מירושלים (לפי חישוב הפרסאות של הזוהר), הנגם יודעים איפה יוצא 45 קילומטר? באיזור דימונה, באיזור הכור האטומי...

ובמהשך הזוהר שם. והוא (פרס) תעשה, בר מינון, 12 חודשים תנהל מלחמה גדולה, עד כדי כך שאפילו תחסל את משיח בן יוסף, כך אומר רבי שמעון בר יוחאי: עד כדי כך, חלילה מלחשוב שדברים אלו הם דברים של מה בכך...

לדעו, אם יקום אחד (מהגוים) וירצה להתחיל עם עם ישראל, הוא יהיה כעמלק אשר יקרר את האמנטיה לשאר האומות, הוא יתחיל כמלחמה, ויעצורו אליו הרבה חברים מאומות העולם. בשנאתם התחומית כלל אשר בשם ישראל יקראו, הם מכינים להשימד לחרוץ ולאבד את כל היהודים ח"ו.

ואנו בלימוד הזוהר ככווננו, כפי שאמר הרשב"י, הציל את עם ישראל מן המלחמה הנוראה, שאף אחד לא יפגע, ושלא תיפול נפש יהודית ארצה, כי כל יחיד שנופל הוא אסון גדול לעם ישראל כולו. עלינו מוטלת החובה לעצור את המשיחית מלפגוע, קבלו על עצמכם את לימוד הזוהר הקדוש ותזרוזו את ישות עמי" בחסד וברחמים גלויים "כי ברא ספר הזוהר יפקון פי גלותא ברחמי"

המקובל שמואלי: איון עלולה לפגוע בכור בדימונה

ראש ישיבת "נהר שלום", הרב בניהו שמואלי, מהיר מפני אסון לעם ישראל ומפני הריגת משיח על-ידי איון. אתר בינלאומי פופולארי מפרסם כי על-פי הצופן התנ"כי צפוי להתרחש כיום שלישי הקרוב פיצוץ גרעיני או וולקני ענק אגא האזן לדברי הרב המקובל בניהו יששכר שמואלי שליט"א [אפשר לקבל את הקלטות]

- האם אחרית הימים בפתח? בשיעור השבועי (יום א', 30.10.05) התייחס ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום", הרב בניהו שמואלי, לעניין פרס (איון), ולמה שהוא מתכוונת לעולל בקרוב לישראל. הרב המקובל ציטט בדברים מן הזוהר, לפיהם צפוי איון לפגוע בכור האטומי בדימונה אולם הדבר אינו הפוך ותלמי בתשובת עם-ישראל לאלוהיו.

דבריו של הרב שמואלי המתפרסמים, מצטרפים לאמירות נוספות המשמעות באחרונה על-ידי אנשי דת רבים בארץ ובחו"ל, הרואים לנגד עיניהם את חזון אחרית הימים הולך ומתמשש.

"אתם יודעים שעבשיו יש [באלה] שתחילתו לעורר גזירות על עם ישראל, כמו הפרסים האלה, הם מחכים פת"ו..."

אין דבר כזה [שלא חל הכלל] עשוי שונא ליעקב, תדעו לכם, אז כלל. אז הלכה: עשוי שונא ליעקב. אומות העולם מוזא ומתמיד לא יכולים לסבול את עם ישראל. תמיד הם מחפשים לכל דרך איך להאביד אותנו מהעולם, ח"ו. אבל הקדוש-ברוך-הוא לא ייתן בידם.

אשרי אדם שומע לי שקדוק על דלתותיו יום יום כי בזכות ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמים